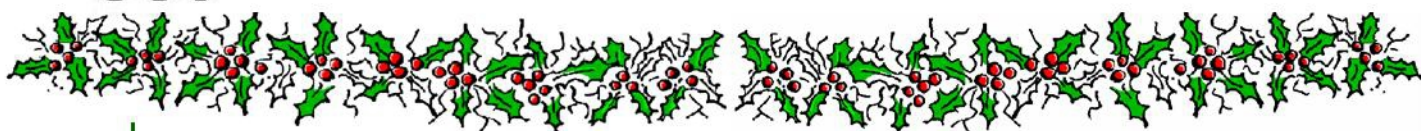

N^o2

ATODANGOS

LAURYNOS STUOKOS - GUCEVIČIAUS
GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Š
V
E
N
TĖS

SVEIKINIMAI PASAULIUI IR SAU

Tegul ateinantys metai visiems žmonėms būna kaip ką tik iškeptas batonas - šilti, minkšti, sotūs.

Linkiu gauti daug dovanų ir dar daugiau jų padovanoti kitiems.

Tikiuosi, kad visi sutiksime šventes galvodami apie prasmingus tikslus, geresni, linksmi.

Siekite naujos pradžios, gero starto, nebūkit slunkiai ir imkit veikti, siekite, ko trokštate.

Matykime ne tik save, bet ir kitus, dažnai kartokime, kad džiaugiamės gyvenimu, nes tam esame pašaukti.

Tegul metas prieš Šv. Kalėdas tampa laiku susitaikyti, padaryti ką nors gero ne tik sau, bet ir mus supančiam pasauliui. Lai Šv. Kalėdų žvaigždė suteikia vilties pasiekti, ko trokštame!

Linkiu dienų, keliančių šypseną, dienų, sušildytų artimų žmonių šiluma.

Būkime supratingesni ir geresni.

Ei, Pasauli, linkiu gražiausių ir balčiausių Kalėdų, didžiausių mandarinų.

Pasauliui linkiu taikos, o kiekvienam iš mūsų—supratingumo, laisvės, nesustoti kurti, svajoti. Kiekvieną rytą atsikėlus atsakyti sau į klausimą: jei šiandien yra paskutinė diena gyvenime, ką noriu šiandieną nuveikti, pakeisti? Na, o sau linkiu kūrybiškumo, nuolatinio tikslų siekimo.

Sau linkiu gerų atostogų ir šaunių akimirklų.

Blizgučiai, girliandos, dovanos - kada tai atsibos? Tikiuosi, niekada. Tikiuosi, ir Tu, Pasauli, nepavargsi, Tau neatsibos laimingi žmonės.

Mielas Pasauli, linkiu, kad Tave saugotų ir tausotų, o sau linkiu jėgų, kad sugebėčiau taip elgtis.

Tegu pasaulyje būna taika ir ramybė, o šios šventės - linksmiausios ir geriausios.

„Kartais užtenka vieno saulės spindulio. Malonaus žodžio. Šypsenos. Apkabinimo. Tiek mažai, kad tie, kurie yra šalia mūsų, taptų laimingi.“ (Br. Ferrero). PASAULI, kurk tokius žmones, kad būtų gera gyventi!

Dėkojame I, III, IV klasių mokiniam už gražius sveikinimus.

REDAKTORĖS ŽODIS

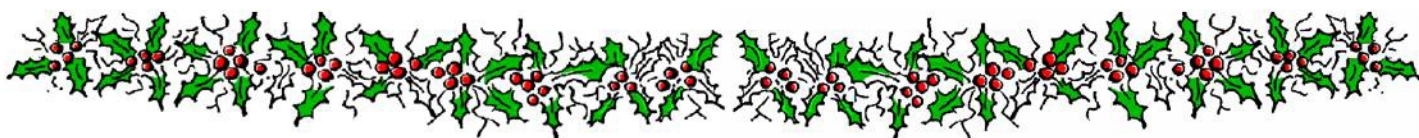
Sveiki, mieli „Atodangų“ skaitytojai! Lapkritis ir gruodis – ypatingi mėnesiai. Šių dviejų mėnesių laikotarpis man labai svarbus, kadangi jė metu minime Tolerancijos dieną bei švenčiame Kalėdas. Galbūt šaltas oras, žvarebus vejas vėsią mus suvėdinti ir apgaubti vienas kitą šiluma. Turbūt visi norėtume, kad tokia atmosfera šiais mėnesiais tųsytų ir mūsų gimnazijoje, kadangi tolerancija bei geranaukiškumas tarp mokyklos bendruomenės narių – kiekvienos mokyklos siekiamybė.

Adventas ir visas kalėdinis laikotarpis reikalauja susikaupimo ir rim-

ties tam, kad galėtume susimąstyti apie šiuos svarbius dalykus: šilumą ir draugų svarbą, dėkingumą duoti. Ši-noma, šiu metais kupinas ir dėkingumo bei linksmųjų, kadangi Kalėdos – šil-mos šventė, sujungianti visus artimuo-sius. Pakili nuotaika ima užvaldyti mū-sų širdis jau tada, kai pamatome pre-muonius kalėdiniui papuošimus, suži-tus piemonėmis šventinėms gėriandom. Mu, patys to nenorėdami, tampame su-timentalūs, kupini laukimo ir vilties. šinkiu jums nepaprėinti šėms jau-mams, laiti jėms pripildyti Jėmų šė-dis ir užgyventi Kalėdų stebuklą.

Jomantė
Rinkevičiūtė

Maketavimo darbus atliko: Augustė Kunevičiūtė III c,
Dominykas Stankevičius III b, Nonita Iljeitytė III b

Nuotraukų autorė: Augustė Kunevičiūtė III c

Darbą koordinavo: mokytojos Edita Rutkauskienė ir
Lina Janickaitė.

MES GALIME!

Manau, visi žinome, kad LSG gimnazija turi savo Mokinių Tarybą - MT. Jei ne, tai pats metas susipažinti. Esu MT pirmininkas Dominykas Stankevičius. Gimiau, augau ir mokiausi Širvintose. Esu III klasės gimnazistas, pirmininku išrinktas šiais mokslo metais, šias pareigas atliksiu dvejus metus.

Išsikėliau siekį - padaryti gimnaziją mielesnę mokiniui. Tai man padeda įgyvendinti mano komanda, ją sudaro 33 žmonės. Stengiamės padėti nelankantiems pamokų ir tiems, kuriems sunku mokytis. Manau, kiekvienam mokiniui turėtų rūpėti gimnazijos įvaizdis, tad mes visi turėtume stengtis, kad kas nors pasikeistų į gera.

Negalima pamiršti ir mokinių saviraiškos. Gimnazijoje po pamokų niūru ir tuščia. Todėl ieškau bendraminčių, kurie taip pat nori keisti ir keistis. Visiems

būtų smagiau, jei aplinka, kurioje praleidi pusę dienos, atgytų ir taptų mielesnė.

Mane stebina pesimistiškai vertinantys mokymąsi ir bet kokią kitą veiklą. Aš stengiuosi

visur dalyvauti, gilintis į tai, kas man patinka. Kartais bijau užaugti, kadangi nespėsiu padaryti to, ką planuoju. Kol esu mokinys, turiu galimybę išnaudoti daugybę progų tobulėti arba, kitaip sakant - gyventi įdomiau. Kiekvienas turėtų judėti pirmyn - nebijoti pasaulio. Dabar daug mokinių nenori nieko daryt, bet rékia, kad jiems viskas nepatinka. Skelbiu idėjų mugę! Mokinių taryba laukia konkrečių, įgyvendinamų pasiūlymų! Pradėkime nuo paprasčiausio - ko jums trūksta kasdienybėje. Tad dar kartą raginu - nesėdėkim rankas sudėję, o keiskim gimnazijos įvaizdį į patinkantį kiekvienam iš mūsų!

Dominykas Stankevičius, III b

TOLERANCIJOS REIKIA MOKYTIS

Man tolerancija yra supratingumas, džiaugsmas dėl to, kad mūsų visuomenėje atsiranda žmonių, išsiskiriančių ir to nebijančių, prisipažinimas, kad esi neteisis, padrašinanti šypseną, didelis džiaugsmas dėl mažų dalykų.

Projekte jaunimui, kuris vyko Vokietijoje, Auriche, dalyvavau ir aš. Ir būtent ten pamaciau tikrąją toleranciją. Tarp vaikų, atkeliavusių iš Švedijos, buvo tamsaus gymio mergaitė, vardu Amanda. Ji buvo vienintelė tokia tarp minios baltaodžių. Savoje aplinkoje kol kas esu mačiusi tik atvirai demonstruojamą nuostabą tokiose situacijose, o štai Vokietijoje niekas nekreipė dėmesio į tai, kad ji skiriasi odos spalva, lyg net nepastebėtų skirtumo. Neatsirado nė vieno, kuris ją išskirtų. Vieną dieną vadovai suskirstė mus į šešias tarptautines grupes, mes

turėjome diskutuoti duotomis temomis. Amanda buvo paskirta į tą pačią grupę kaip ir aš. Taip mes ir susipažinome. Tokio linksmo ir optimistiško žmogaus seniai nemačiau. O kai diskusiją vedusios mokytojos paklausė kiekvieno iš mūsų, kuo mes no-

rėtume tapti užaugę, Amanda drąsiai papasakojo, kad nori tapti lėktuvo pilote ir skraidyti į tas šalis, kuriose vyksta karas ar kitokie ekstremalūs įvykiai. Niekas nepradėjo priekaištauti, kad jos svajonė neįgyvendinama, kad jai nepavyks dėl to, kad ji mergaitė. Priešingai, tai sukėlė didelį susidomėjimą. Amanda kalbėjo apie tai taip, lyg kitaip ir negalėtų būti, ji tiesiog neįsivaizduoja kitokios savo ateities. Jos drąsi ir užtikrinta kalba visus įtikino, kad ji bet koku atveju pasieks savo tikslą. Man nebuvo sunku tuo patikėti. Amanda neįjautė jokios baimės ar abejonių dėl kažkokių skirtumų ar „nepasiekiamų“ tikslų.

Aš įsitikinau, kad galima pasimokyti iš penkiolikmetės tamsaus gymio švedės drąsos svajone tikėti ir jos siekti.

Rugilė Pumputytė, II c

ATR ADI MAI

Gyvenimas kupinas džiaugsmo ir liūdesio, atradimų ir nusivylimų. Tas pats dalykas kiekvienam žmogui gali turėti kitokią reikšmę: kažką pamatytas filmas ar perskaityta knyga gali priversti pakeisti požiūrį į gyvenimą, išgirsta daina - suprasti, kad gyvenimas yra gražus, o kelionė gali atskleisti tas savybes, kurių pats žmogus nenutuokė turintis. Taigi kviečiu Jus dalintis savo atradimais!

TAI, KĄ ATRANDAME ŠIRDIMI

Turbūt mažai kas Lietuvoje yra girdėjęs brito Beno Hovardo muziką. Galiu pasakyti, kad ta dauguma negirdėjusių negavo geros dozės folk ir indi folk muzikos, sukurtos muzikanto rankoms liečiant gitaros stygas bei jo balsui žodžiais išlaisvinant jausmus. Dvidešimt šešerių metų Benas - kairiarankis (tai apsunkina tinkamų instrumentų paieškas), įvaldęs neįprastą grojimo gitara techniką - gitara paguldyta ant kelių, dažnai naudojama kaip perkusinis instrumentas. Muzika jo gyvenime atsirado dar vaikystėje: pirmiausia jis klausėsi tėvų mėgstamų atlikėjų dainų, vėliau, būdamas dešimties, pradėjo pats kurti dainų žodžius, groti gitara. Vaikystėje jam tiesiog patiko derinti žodžius vieną su kitu, pritaikyti melodijas, o vėliau ši veikla įgijo kur kas didesnę reikšmę. Jis pasirinko žurnalisti-

kos mokslus Harvardo universitete. Tačiau galiausiai muzika nugalėjo, Benas metė mokslus, likus pusmečiui iki baigimo, tikėdamasis pradėti profesionalaus muzikanto karjerą.

Benas nemanė, kad bus lengva savo muziką, kaip jis pats apibūdina: „sunkiąja“ folk muziką, užvaldyti žmonių širdis. Jis manė, jog prireiks bent kelių albumų, kol žmonės supras, koks muzikantas jis yra, ir pamils jo kūrybą. Tačiau pripažinimas atėjo kur kas greičiau: jo pirmieji singlai buvo dažnai grojami radijo stočių, pirmasis albumas pateko į perkamiausių albumų dešimtuką, ir ne tik gimtojoje šalyje. Nepaisant staiga užgriuvusios šlovės, Benas išliko paprastas ir nuoširdus. Jam vis dar sunku patikėti, kad jo muzika patinka tokiam dideliame klausytojų ratui, o grį-

žęs namo jis labiausiai mėgsta į rankas paimti kurią nors iš savo gitarų ir groti savo malonumui, kurti naujas dainas.

Beno muzika - subtili gitaros bei švelnaus su šiurkštumo prieskoniu balso harmonija. Dainų žodžiuose atsispindi optimistiškas vaikino požiūris į gyvenimą, ieškoma jo prasmės, o melodijos užliūliuoja tarsi bangos. Viena iš jo dainų netgi siejosi su per lietuvių kalbos pamokas nagrinėjama baroko epocha, todėl išverčiau ją į lietuvių kalbą. Manau, kad kiekvienas jo dainose gali atrasti ką nors artimo sau, rasti paguodą, prieglobstį nuo pasaulio ar tiesiog foną savo gerai nuotakai. Juk muzika skirta širdžiai, todėl ir ją atrasti reikia širdimi.

Jomantė Rinkevičiūtė

I Š TOL IAU

DOVYDAS

Esu Dovydas Marčiauskas. Prieš dvejus metus baigiau Širvintų Lauryno Stuokos - Gucevičiaus gimnaziją. Praleidau joje savo vaikystę. Turiu pripažinti, kad čia praleidau kol kas geriausias savo gyvenimo metus. Kai kuriems abiturientams dvyliktos klasės egzaminai atrodo kiek baisokai, tačiau man tai buvo išbandymas, kurio ištis laukiau. Maniau, kad baigęs gimnaziją jausiuos pagaliau suaugęs, savarankiškas. Tačiau, kai pradėjau studijuoti VU Istorijos fakultete, supratau, kad čia lygiai tokia pat mokykla, iš kurios maniau išėjęs. Tik dabar po truputį suprantu, kad visas gyvenimas yra mokykla. Nėra čia ko bijoti, nes tam tave ruošė nuo mažų dienų. Patarčiau būsimiems abiturientams, kad žiūrėtų į mokyklos baigimą kaip į žingsnį suaugusiųjų pasaulio link, tačiau nepamirštų, kad gyvenimas ne tiek daug ir pasikeis, kai pagaliau žengsite tą žingsnį.

GYVENIMO IR MIRTIES LYGTIS

Vygantas Gurskas pavasarį baigs gimnaziją, mokosi IVc klasėje. Jo autoritetas – Kazys Binkis. „Jis, kaip ir aš, nenorėjo paklusti diktatui, priešinosi, kai jį bandė paversti pilka mase. Vienas didžiausių mano pomėgių – muzika, ji visada padeda nusiraminti sunkiomis akimirkomis. Literatūra man svarbi, nes perskaitęs prasmingą kūrinį, jį pritaikau kasdienėje aplinkoje, sprendamas problemas. Perskaitęs Vytauto Mačernio sonetą sukūriau Gyvenimo ir mirties lygtį. Norėčiau, kad visuomet siektume gyvenimo pergales“.

Gyvenimo ir mirties lygtis

$$M = (a_1 + a_2 + a_3 + \dots + a_n) - (b_1 + b_2 + b_3 + \dots + b_n)$$

$a_{1,2,3,n}$ - teigiami gyvenimo poelgiai.

$b_{1,2,3,n}$ - neigiami gyvenimo poelgiai.

a ir b kiekis neapibrėžtas, taigi šių nežinomųjų yra begalė.

Mirtis – kintamasis, kurį lemia teigiamų ir neigiamų poelgių kiekis bei svarba ir kuris atspindi žmogaus gyvenimo vertę, likusią po jo mirties:

Jei teigiamų poelgių suma yra didesnė už neigiamų poelgių, tai gyvenimo vertė yra teigiama ir tai reiškia, jog gyvenimas buvo prasmingas;

jei teigiamų poelgių suma yra mažesnė už neigiamų poelgių, tai gyvenimo vertė yra neigiama ir tai reiškia, jog gyvenimas buvo beprasmiškas.

Vytautas Mačernis

RUDENS SONETAI

7

Vidunaktį dažnai
Aš pabundu,
Kada keistai, keistai
Visuos namuos tylu,

Ir aš nebežinau,
Kas daros su manim,
Bet man kaskart sunkiau
Tokiom naktim

Išspręst gyvybės ir mirties lygtis
Su begale nežinomųjų.
Veltui aš laikiu: niekas man nepasakys,

Atėjęs iš erdvių giliųjų,
Kodėl kas nors yra? Kodėl aš pats esu
Didžiausia paslaptis visatos slėpinių?

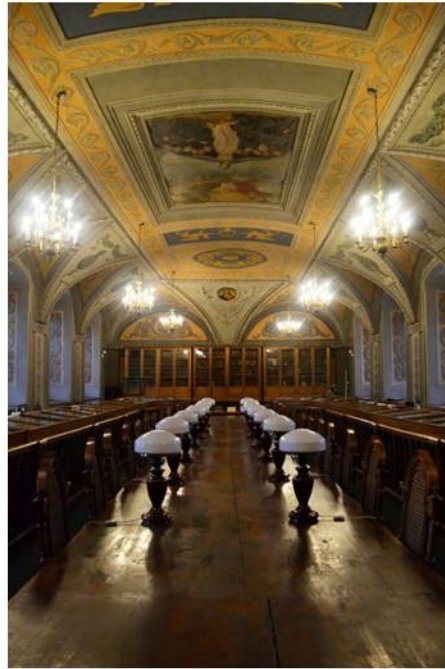
[Šarnelė, 1943. X. 17]

TURIME KUO DIDŽIUOTIS!

Gruodžio 12 dieną Vilniuje pagerbėme K. Donelaitį – juk 2014- ieji bus skirti mūsų grožinės literatūros Pirmajam – sausio 1 dieną minėsime 300-ąsias K. Donelaičio gimimo metines. Šitiek metų Lietuvos kultūrą nušviečia ypatinga jo žodžio šviesa. Prie Vilniaus universiteto esantį poeto paminklą papuošėme metų ciklą simbolizuojančiu vainiku. Džiaukimės – juk saulelė tuoj vėl atkops mūsų džiuginti, o dabar ruošimės Kalėdas švęsti.

Susikaupę stovėjome prie

rų diplomai. Universiteto kieme liuose besidairydami įsivaizdavome, kaip smagu čia pavasarį bus tiems, kurie po dvejų metų taps Universiteto studentais. Ne veltui mokytoja sakė, kad save gerbiantis mokinys turi aplankyti seniausią ir geriausią mokymo įstaigą Lietuvoje.

*Gintarė, Ugnė, Eimantas,
Ineta, Ignė, Monika
bei kiti ekskursijos dalyviai -
III klasių mokiniai*

paminklo Laurynui Stuokai - Gucevičiui netoli Universiteto. Netoli baltumu akį traukė ir svarbiausias architekto gyvenimo darbas - Katedra.

Ekskursija Vilniaus universitete paliko daug įspūdžių - nauji faktai, didingas interjeras, intelektualūs veidai, net jaučiamas kojų nuovargis po kopimo į observatorijos 60 metrų bokštą, 5 milijonus knygų sauganti biblioteka, Šventų Jonų bažnyčios altorių ir vargonų didybė. P. Smuglevičiaus salėje gal kai kuriems iš mūsų bus įteikti magist-

